

E u r y p i d e s.

Rodem był z wyspy Salaminu, szczycił się byź uczniem Sokratesa w obyczajności, Anaxagory w filozofii, rymotworstwo mu jednak naywiększą ziednało wziętość. Walczył z Sofoklem o sławy pierwszeństwo, i to było przyczyną między nimi kłotni i nienawiści, a dało pochop Arystofanowi do szydzenia z obydwu. Porzucił nakoniec Atheny, i dokonał wieku w drugim roku dziewiędziesiąt trzeciej Olympiady.

W pisaniu nie był skwapliwym, ztąd gdy nieiaki Kliestys chlubił się, iż sto wierszow napisał, w ten czas gdy Eurypid ledwo na trzy się zdobył; Nieprzeczę ia temu, (rzekł) ale twoie sto trzech dni nie wytrwają, a moje przetrwają wieki.

Dziewietnaście tragedyi iego zostało — iak Sofokla styl prze-
rażający, tak Eurypida w tkliwym serc wzruszeniu rownego nie ma.

A r y s t o f a n e s.

Zawołane kunsztow i nauk siedlisko Atheny dziwił i zabawiał w komedjach swoich, ale żarty iego zbyt dokuczające i tliwe, gdy się śmiały nawet targnąć na Sokratesa, zhańbiły niegodnym użyciem przymioty pisarza. Wyrazy iego są bezwstydné, lubo więc z przemyśłu i krotofilności należy mu chwała, z wstrętem przysądzać mu ią i obwieszczać przychodzi.

Komedye iego, ktore do wiadomości wiekow następnych doszły, są następujące: Obłoki, gdzie wyszydza Sokratesa, Plutus, Ptaki, Wrzeciona, Bohaterowie, Akarnańczyki, Szerzenie, Pokoy, Krasomowczyne.

Żył w czasie ośmdziesiątej piątej Olympiady w ow czas, gdy sława i potęga Athen w naywyższym były stopniu.